

Repetitio Clem. I. Ut Clericorum De Officio Ordinarii

Aufréri, Étienne

Leodii, 1702

Cap. II. Meruit In Extravagantibus tit. de poënis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63069](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63069)

travagantibus tit. de poenis.

CLEMENS QUINTUS.

Meruit charissimi filij nostri Philippi Regis, Francorum illustris sincera affectionis ad nos & Ecclesiam Romanam integritas, & progenitorum suorum præclara merita meruerunt: Meruit insuper Regnicolarum puritas, ut tam Regem quam Regnum, favore benevolo prosequamur. Hinc est quod nos Regi & Regno per diffinitionem & declarationem bonæ memoriæ Bonifacii octavi Prædecessoris nostri, quæ incipit, Unam sanctam; nullum volumus vel intendimus præjudicium generari, nec quod per illam Rex, Regnum, & Regnicolæ prælibati amplius Ecclesiæ sint subiecti Romanæ, quam antea existebant: sed omnia intelligantur in eodem esse statu, quo erant ante diffinitionem præfatam, tam quantum ad Ecclesiam, quam etiam Regem, Regnum & Regnicolas superius nominatos. Haftenus Clemens V.

De hac constitutione Clementis Quinti, sic Petrus Costalius in l. 32. de quibus causis, de legibus. Nec verò quisquam (inquit) justè dixerit, Gallos peccare, quod Pontificum decreta & Edicta non observent: nam Bonifacianas constitutiones, & id genus alias, quæ Regis Regni & Gallici libertatem & privilegia minuerent, jam pridem una clausula Clementis V. antiquavit d. c. Merito supra. Mathæus Boyß D.

Iste enim Bonifa. 8. licet in his quæ ad curiam pertinent, fuerit expertissimus, in tantam tamen arrogantiam seipsum erexit, ut totius se mundi dominum diceret, tam in temporalibus quam in spiritualibus: unde inimicitias contraxit cum Philippo Rege Franciæ vulgariter dicto libel. propter quos Regnum Franciæ subiecit Alberto Imperatori, sicut & alia regna: sed nihil profuit, quia de antiquissima consuetudine nullum in temporalibus Rex Franciæ recognoscit Superiorem, quæ consuetudo jam est approbata, & hætenus pacificè observata, nec ab alio Papa præter Bonifa. vel aliquo Imperatore impugnata, ad hoc *l. 1. §. ult. ff. de aqua plu. arc. l. si. C. non vectigal. impo. non pos. cap. super quibusdam, de verb. sign. tenent Laurent. & Arch. in cap. cum devotissimam, 12. qu. 2. Guiller. & Franc. in cle. Romani infra de jurejur. Joan. fa. insti. in proemio super verbo Francus, Bald. in tit. de investi. in mari. fac. col. 10. sentit glo. insti. de patri. potesta. §. ius autem, ad quod glo. in Rubrica C. de stu. li. ur. ro. lib. 11.*

A D D E.

Rex Franciæ superiorem non recognoscit, textus in c. per venerabilem, extra qui filij sunt legitimi. Sic Speculator in tit. de appell. §. nunc tractemus nu. 1. Benedictus sit (inquit) Imperator noster qui licet mundi sit Dominus *l. de precario ad l. Rodiam de jactur.* Et omnes provinciæ sub eo sint distinctæ. 63. c. Adrianus. & omnes principes 7. qu. 1. c. in apibus, dempto Rege Franciæ per d. cap. venerabilem. Non tamen patitur in damnum & in æstimabilem laborem litigantium, & inferiorum ordinariorum præjudicium ad se omissis mediis appellari. Refert etiam Fulgosius, se præsentē, ad concilium

Constantiense Legatos Franciæ venisse, & testato proposuisse, se non venisse cuiusquam vocatione, vel quod Rex Franciæ cuiquam sit subditus, sed pro communi Christianorum salute, Fulgosius in l. Ex hoc jure, de justitia & jure.

Quod Rex Franciæ non subsit Imperatori, concludit Panor. in di. cap. per venerabilem. Jason in l. Cunctos populos nu. 10. C. de summa Trinitate, & fide Catholica. glossa in Pragmatica sanctione ab initio. Philippus Francus de appellat. mox ab initio in Decretal. Oldradus consil. 69. latè disputat. Vasquius in illust. contro. in proæmio in fine, dicit ingentem esse quæstionem. Vide Cassaneum in Catalogo gloriæ mundi. par. 5. cons. 28. De Regum creatione, an Rex Francorum in Imperatorem eligi possit, vide latius cap. 35. apud Fulvium Pacianum, tractatu quis probare debeat, lib. 2. Item an Rex Franciæ Imperatorem nondum coronatum præcedat. Vide Cassaneum dic. loco. consideratione 29. ad longum. Matheus Boys D.

Et quod Rex Franciæ contra Imperium potuerit præscribere tenet Henri. in c. si diligenti. de præscript. Sicul. in ca. tua. 2. de deci. & latius in c. per venerabilem, qui si. sint legit. & idem ibi. Fran. & in cle. Romani. alle. ubi etiam Guill. 10. Fa. in l. 1. C. de sum. trinit. Spec. in tit. de ap. §. videndum. de quo per Spec. in tit. de præjudi. actio. in rem. per Oldra.

Oldra. consi. 69. Bar. in l. si duas s. grammatici. ff. de excusa. tu. ibi tenet contrarium per glo. in l. hac editali de pace jura. fir. ubi tenet idem Bal. vide Ang. & Imol. in l. Imperatores. ff. de appel. & Ange. Areti. in l. I. ff. à qui. ap. non li. & in di. s. jus autem. instit. de pa. po. & glo. in c. Adrianus. 63. distin. & in alle. ca. per venerabilem.

Et in summa Egid. de Ro. in sua disputati-
one de potestate ec. quæ incipit *urum digni-
tas Pontif. tenet*, quod Reges Franciæ justo
titulo & sine recognitione alicujus superio-
ris in temporalibus possederunt, & possident
Regnum Franciæ, & domino concedente
possidebunt, & præterea dicit Fran. in cle.
unica de immuni. Eccle. quod idem Bonifa-
cius fecerat decret. Clericis. eod. rit. in 6.
propter ipsum Regem Franciæ, & idem Pau-
lus, dicens quod idem fuit de extrau. ejus-
dem Bonifa. quæ incipiebat *Rem non novam.*
Edita in odium præfati Regis, & ad ejus in-
stantiam. postea moderata de judi. cle. dudum,
idem fuit de superius alle. extravagan. Boni-
fa. ejusdem quæ incipit *Unam sanctam*: ubi
sicut præmissum est, declaravit esse de neces-
sitate salutis omni humanæ creaturæ subesse
Romano Pontifici, quam postea, sicut di-
ctum est Clem. 5. declaravit, unde quia Bo-
nifac. prædictus sciebat Regem Philippum
antedictum hæc omnia parvi facere, sibi
quandam Bullam transmisit, hujusmodi sub
tenore,

BULLA BONIFACII VIII.
ad Philippum pulchrum, Regem Francie.

x3 **B**onifacius Epif. fervus fervorum Dei, Philippo Francorum Regi, eum time, & mandata ejus observa. Scire te volumus, quod in spiritualibus & temporalibus nobis subes, beneficiorum & præbendarum ad te collatio nulla spectat: & si aliquorum vacantium custodiam habeas, fructus eorum successoribus reserves, & si quæ contulisti, collationes tales irritas decernimus: & quantum defacto processerunt revocamus. Aliud credentes hæreticos reputamus. Datum Lateranen. Non, Decembr. Pontificatus nostri anno primo.

Rex autem Philippus ut sequitur respondit.

Responsum Regis Francie.

xv Philippus Dei gratia Francorum Rex. Bonifacio se gerenti pro summo Pontifice salutem modicam sive nullam. Sciat tua maxima facultas in temporalibus nos alicui non subesse, aliquarum Ecclesiarum & præbendarum collationem ad nos jure Regio pertinere, & fructus eorum vacatione durante nostros facere: collationes hætenus à nobis factas, & impofterum faciendas fore validas

das, & illarum vigore possessores contra omnes viriliter nos tueri, secus autem credentes fatuos, & dementes reputamus. datum &c.

Occasione huiusmodi literarum maxima tunc fuit habita Parisiis disputatio, de potestate Papæ ac Regali auctoritate, de quo per *Petrum de Pallude in suo tractatu de potestate Ecclesiastica*. Multa autem alia fecit idem Bonifacius 8. qui in fine miserabiliter defecerunt, deditque exemplum cunctis Prælati ne alta saperent, sed forma facti gregis magis studerent amari à subditis, quam timeri: hic est de quo dicitur:

Intravit ut vulpes, regnavit ut leo, exivit ut canis.

Ita dicit Baldus *in tit. de natura feudi. Allegat Ioan. And. de quo vide in cap. I. de renunci. lib. 6.* Diffidium tamen ortum inter eundem Bonifacium, & dictum Regem Philipp. sedavit Benedictus 2. qui privilegia restituit, & libertates, quibus Rex ipse per Bonifacium fuerat privatus.

ADDE DE BONIFACIO.

Quam elegantem extravagantem Clemens V. Pontifex in favorem huius Philippi Regis Francorum ediderit supra notavi, nu. 5. Quod ad Bonifacium Pontificem attinet, ei merito tribuitur hic titulus. Bonifacius VIII Pon-

72 REPETITIO. CLEM. I.

Pontifex summus, lux mundi, regula morum, Ecclesiæ Doctor, patrius honor, & Iuris illuminator. Ista epitheta tribuit ei Dinus ab initio regularum Iuris, in sexto decretalium, quem librum ipse Bonifacius summus Pontifex suo jussu à tribus doctissimis viris, Ricardo de Patronibus Cardinali & Vicecancellario, Berengario Episcopo Bliterensi, & Guilhelmo Archiepiscopo Ebredunensi compositum & compilatum Anno 1298. publicavit: & Dinus quoque eodem tempore Bononia multos annos Iura professus à Bonifacio Romam vocatus, præcipuam operam in ea compositione impendit: teste Cotta in Memorab. in verbo Iuris Civilis. Mattheus Boyss D.

CONCLUSIO I. ET II.

58 Sed ut redeam unde digressus sum. Ex tribus quæstionibus, & aliis supradictis duas infero conclusiones.

Prima. Licet Iurisdictiones Ecclesiasticæ & seculares sint distinctæ, veruntamen à Papa Imperatoris Iurisdictione censetur emanare.

Altera Conclusio.

¶ Licet etiam Papa gladii temporalis exercitium non habeat, apud eum tamen suprema censetur esse potestas.

Longiorem prosecutionem huiusmodi materia exigeret, quia tamen alia etiam difficilia sum tractaturus, videat curiosus Augustinum de Ancho. late in libello de Potestate Ecclesiastica, à quo plura aliquibus tamen additis, extraxi. Videat etiam dictum Petrum de Pallude, & Doctores in locis superius allegatis, quorum rationes ad longum describere nolui, ne lectoribus esset tædio, taque hæc pauca non ægre feratis. Nunc ad alia transeundum;

QUÆ